

[Finansministeren.]

hvad er egentlig henstand andet end rentefrit lån? Men til henstandsordningen knytter sig det, at man får det høje afskrivningsgrundlag på ny, medens man ved dette, som hr. Grünbaum godt for min skyld må kalde et rentefrit lån, må acceptere det lave udgangspunkt for afskrivningerne, nemlig dertil, hvor arvelader har foretaget afskrivning. Må jeg gøre opmærksom på, at i Sverige har man i mange år haft en tvungen succession.

Jeg vil gerne overveje hr. Helge von Rosens bemærkninger om, hvorvidt man for andre virksomhedspartnere kunne tænke sig at følge successionsprincippet. Jeg beder bare om, at dette problem må blive overvejet i anden sammenhæng, da det i hvert fald er vigtigt, at denne lovgivning kommer igennem i denne samling, for ellers træder jo hr. Grünbaums regler i kraft pr. 1. januar 1970.

Hr. Ømann var inde på § 14 om småboerne og sagde, at her giver staten altså fuldstændig frit slag og nøjes med den forskudsskat, der er faldet i perioden, indtil afdøde er bortgået, altså indtil dødsfaldet. Det gør man jo ikke. I § 14 bestemmes, at hvis det offentlige i skat til stat eller kommune ved en efterligning får et krav på mere end 5.000 kr., så bliver der en efterbetaling, og det er dog en begrænsning, som gør, at de store indtægter, hvor der er en stigning på langt mere end 5.000 kr. i forhold til det forlods betalte, ikke kan slippe for at få en efterregning fra skattevæsenet. Er det dog ikke praktisk, når vi går over fra et system, der slet ikke beskatter dødsboerne og ser bort fra det år, man er i, for så vidt angår den afdøde, at man så i hvert fald har en regel, som gør, når man nu får en kildeskat med forlodsbeskatning, med a conto-beskatning, at man i alle normale tilfælde, hvor der ikke er nogen større efterregulering og ikke nogen større efterregning — det vil blive småbeløb — ikke sender denne regning ud til enkerne og til arvingerne i disse småboer, der her er tale om? Ville det være rimeligt, når en mand var død den 1. marts i et år, at enken pludselig til september eller oktober næste år fik en efterregning på nogle hundrede kroner eller nogle tusinde kroner? Hvis der er tale om over 5.000 kr., så får arvingen

efterregning, og det synes jeg er en både praktisk og administrabel grænse og også af hensyn til de enkelte en rimelig grænse.

Ja, jeg skal ikke gøre mange flere bemærkninger ved denne lejlighed. Jeg skal kun sige, at det forbavser mig for så vidt ikke, at den stærkeste opposition mod det forslag, der her foreligger, kommer fra socialistisk folkeparti og venstresocialisterne.

Grünbaum: Så vidt jeg husker, stemte det konservative folkeparti i sin tid for kildeskatteloven og dermed altså også for de regler, som vi nu hører er så frygtelige. Jeg kan faktisk ikke huske, om de radikale stemte for kildeskatten (*Helge von Rosen:* Det gjorde de ikke!). Det gjorde de ikke, ja, så har de heller ikke noget ansvar for det.

Jeg kunne ikke lide bemærkningen, hr. Helge von Rosen kom med om det erhvervsfjendtlige, og jeg bliver nødt til at anholde den. Jeg synes, det er urimeligt, at man gentager et sådant udtryk, at vi her skal ind i en debat igen om, hvorvidt det ene parti eller det andet parti er mere eller mindre erhvervsfjendtligt.

Jeg har rejst spørgsmålet — ud fra interessen for virksomhederne — om, hvorvidt det er rimeligt ved et generationsskifte, at en virksomhed, der skal føres videre, skal belastes med måske meget store beløb i arv, som skal deles ud til de andre arvinger, og måske store rentebyrder. Det er jo et problem, vi kender udmærket inden for landbruget. Det er måske det allerstørste problem, landbruget har i dag. Det er det vedvarende problem. Det er det problem, man kunne læse om i bøger for 50 år siden om landbrugsforhold, og som vi stadig væk har, og som bevirker, at vi aldrig nogen sinde formentlig kommer ud over den situation, at enhver ny generation skal forrente og afdrage en uhyre byrde, inden der kan blive noget til dem selv. Det er den situation, vi har i landbruget i dag, og det er den situation, vi har for mange virksomheder, og det var det, jeg pegede på. Det var der sandelig mere grund til at tage op.

Her har man en forholdsvis beskeden kapitalvindingskat — vi ved jo alle, hvor lille den i virkeligheden er — og så skal der hugges ind på den med det samme.